Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

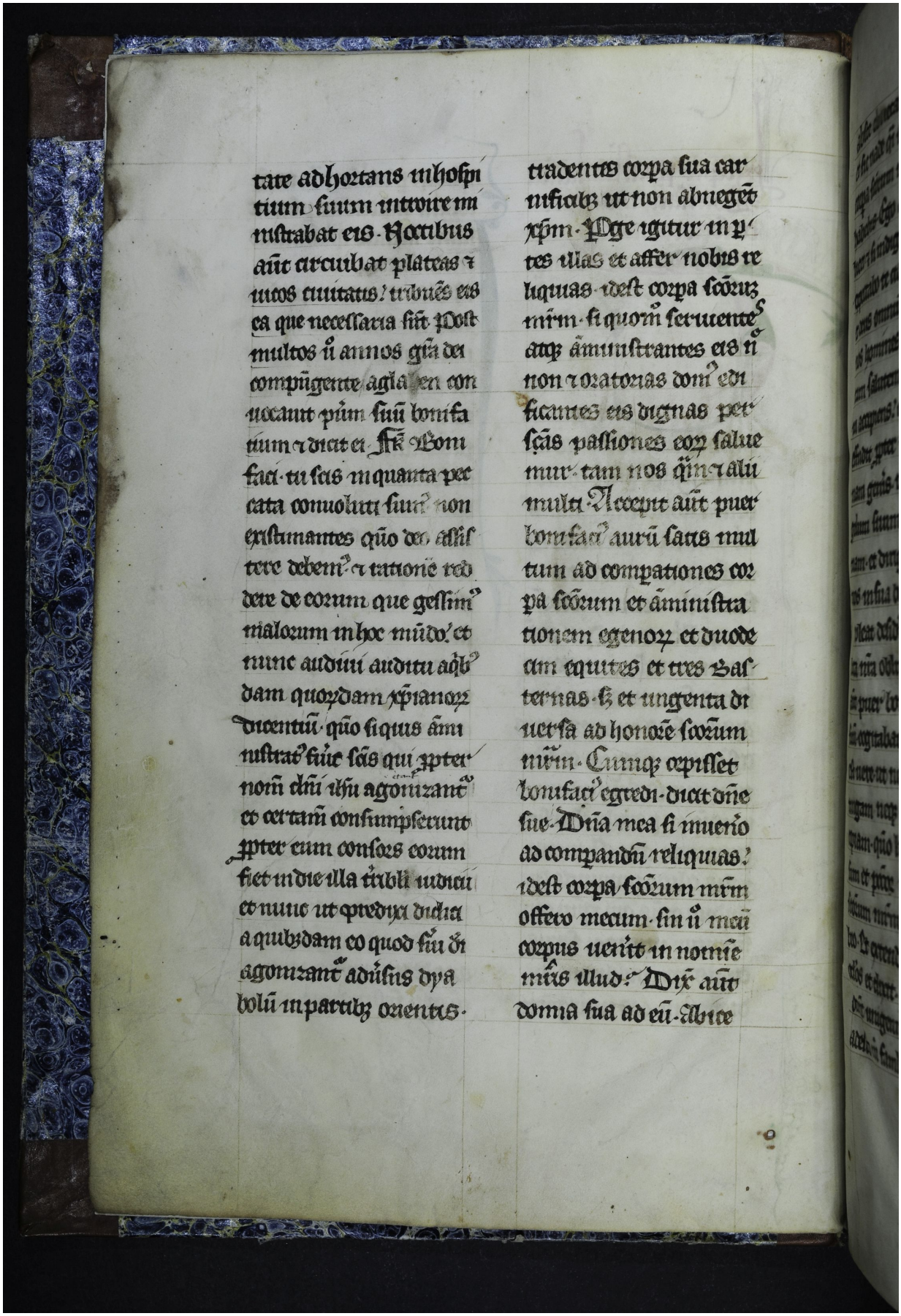

tate adhortans in hospi
tium suum introire mi
nistrabat eis. Noctibus
autem circuibat plateas et
vicos civitatis: tribuens eis
ea que necessaria sunt. Post
multos vero annos gratia dei
compungente aglaen con
vocavit primum suum bonifa
tium et dicit ei. Frē Bom
faci. tu scis in quanta pec
cata convoluti sumus non
existimantes quo deo assis
tere debemus et ratione red
dere de eorum que gessimus
malorum in hoc mundo. et
nunc audivi auditu ab
dam quorydam xpianorum
dicentium. quo si quis ami
nistrat sive sas qui xpter
nomen dni nri ihu agonizantur
et certamen consumpserunt
xpter eum consors eorum
fiet in die illa tribli iudicii
et nunc ut predixi dicta
a quibydam eo quod sui di
agonizantur adusus dya
volu in paruly orientis.
tradentes corpa sua car
nificiis ut non abnegen
xpm. Vge igitur in p
tes illas et affer nobis re
liquias. idest corpa sorum
mrm. si quorum seruientes
atq; aministrantes eis si
non oratorias domus edi
ficantes eis dignas per
sas passiones eorum salue
mur. tam nos qm et alii
multi. Accepit autem puer
bonfacius aurum satis mul
tum ad compationes cor
pa sorum et aministra
tionem egenorum et duode
cim equites et tres Ba
ternas. et ungenta di
uersa ad honorem sorum
mrm. Cumq; cepisset
bonifacius egredi. dicit domne
sue. Dna mea si inuenio
ad compandum reliquias:
idest corpa sorum mrm
offero mecum. sin autem meum
corpus uenit in nomine
meus illud. Dix autem
domina sua ad eum. Abire